

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id.
Pagant per avui, una pesseta de rebués

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
ERE OOROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
DEPARTAMENT
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2, 208

ANY VIII NÚM. 2.253

BARCELONA, DIMECRES, 10 MAIG DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Don Josep Mir y Albanell

HA MORT!

havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus fills Rosend, Camil, Maria-Joana, viuda de Trallero; Maria dels Dolors, viuda de Torres; filles polítiques Remei Servat y Antonina Martí, néts, germà polític (absent), nevots, cosins, demés família y la raó social MIR Y SUNOL, al fer assaber a llurs amics y coneguts tan dolorosa perdua, els preguen que encomanin a Déu l'ànima del difunt, y se serveixin assistir a la casa mortuoria, Casp, número 35, demà dijous, a dos quarts de nou del matí, pera acompanyar el cadavre a l'Església parroquial de Sant Francisco, y d'allí a l'Estació del ferrocarril de Fransa.

No's convida particularment

EL VESPER DEL MARROC

A ULLS CLUCS

No es gens fàcil emetre un judici segur, precis, davant els esdeveniments del Marroc, la gravetat dels quals per moments s'accentua. La principal dificultat està en el fet de que no's pot saber, d'una manera positiva, certa, la veritable situació d'aquell Imperi. Els informes oficials, oficiosos y particulars de les diverses nacions interessades, són embuïats, contradictoris, desconcertants.

Però en mig de l'embuï, de les contradiccions y del desconcert, resulta un fet cert el de l'avenç de les tropes de Fransa y de Espanya en les seves respectives zones d'influència. Es ja cosa decidida l'anada de la columna Brulard a Fez y la marxa combinada d'altres columnes franceses. Es ja un fet consumat l'ocupació dels espanyols de tres posicions estratègiques als encontorns de Ceuta, en el territori del Marroc.

Diten els Govern de Fransa y d'Espanya que les sústiles operacions militars no responen a cap finalitat ni a cap segona intenció de conquesta; que's tracta solament d'actes de policia encaminats a restablir l'ordre y la seguretat al Marroc, y que les ocupacions fets y que vagin sent tindràn un caràcter temporal, purament transitori. Això és lo que's diu, y això és lo que ningú creu.

Les declaracions de caràcter oficial y diplomàtic no inspiren ni poden inspirar cap confiança als pobles, car mai diuen la veritat: unes vegades perquè la neguen, altres perquè la desfiguren, altres perquè no més la expressen parcialment. En el llenguatge diplomàtic, lo veritablement interessant no és allò que s'hi diu, sinó més aviat allò que dona motiu a sospitar, a maliciar.

Es de bades que's repeteixi l'afirmació de que no's va a cap conquesta. Fins suposant que's governs de París y de Madrid no tinguessin, realment, intencions d'expansions territorials, és evident que la situació del Marroc els portarà per aquests camins. Posats en la pendència, aniran reliscant, potser lentament, potser depressa, fins a trobar-se potser compromesos en una formidable campanya militar.

ECOS

CARNET D'AVUI.—A dos quarts de deu del vespre: Sessió de l'A. y L. de Ciències Mèdiques.—Id. de l'Acadèmia de Jurisprudència.

DEGUT a exigències de no se sab qui, tal volta d'unes senyores abonades, o d'uns senyors que visiten els camerinos, la Kaffa ja no cantarà en català una esmena del «Tristany y Isolde».

Sincerament ignorem els autors que han motivat aquesta lamentable determinació. Si ho sabessim, ho diríem. Per sobre una actriu, tan sols té jurisdicció y encara limitadíssima—una empresa y en aquest cas, deu aquesta demostració que l'intemperant opinió d'uns quants senyors, no pot actuar descoratjament sobre el desitg de una artista. O es que tal volta s'intenta reduir el català en el nostre primer teatre, a condició interior de llengua de poble? Quan el «La Wagneriana» y un home com en Pena, realitzen en camí de la seva obra, quan per la vulgarització de l'obra wagneriana en català, existeix un públic intel·ligent que acudeix al Liceu com a un temple, ningú, ni empreses, ni abocats, ni cap tertúlia, pot ni insinuar que no's pugi en català l'obra de Wagner. Y s'arriba a trencar tota llei còrtes, quan aquesta insinució se fa a una dona.

Se desitja que's canti en castellà alguna cosa? Ohi, no renyirem per això. Que's presentin les traduccions castellanes del «Tristany», o del «Siegfried», o de «L'Or del Rin». Nosaltres coneixem una traducció castellana, la de «La Walkyria», feta per en Josep Joan Padellera, que hi ha posat tanta cura, com en la traducció de «La Viuda Alegre».

AMB motiu de la publicació del llibre titulat «Diagnòstic precís de la tuberculosi pulmonar», que acaba de publicar el doctor Pla y Armengol, ens quants amics han organitzat un sopar en honor seu. El sopar tindrà lloc el prop-venit diumenge, a les nou de la nit, en el «Mundial Palace». Se menen adhesions en la consorgeria de l'Acadèmia y Laboratori de Ciències Mèdiques, Sant Ferrer, 6.

El Marroc, en efecte, està desentès. És cert que ja fa molts anys que està malament. Però és igualment cert que cada dia està pitjor. L'intervenció militar europea no evitarà l'enfonçament de l'Imperi; al contrari, el precipitarà. Vindrà a ser com una d'aquelles operacions quirúrgiques que tenen per efecte el ràpid desenllaç d'una malaltia que hauria sigut més o menys llarga.

Aquesta precipitació del desenllaç tanca molts perills, moltes sorpreses. No és possible preveure les complicacions que al Marroc esdevindran. Se camina a ulls clucs, y se va a perill d'ensempagar y de caure.

Es infantívol l'intent del senyor Canalejas de fer creure que la operació darrera efectuada a Ceuta és una operació de policia, y res més. Que'l senyor Canalejas ho digui, se comprén; però, al menys, que no tingui la pretensió de que la gent s'ho cregui. A la realitat de Ceuta podrà haver-hi tants lladres y malfactors com se vulgui. Així y tot, saltar a la vista que l'ocupació de les tres posicions estratègiques no és deguda a les malifetes dels bandolers; aquestes, si realment existeixen, hauran estat l'excusa de la operació, no el motiu. El motiu veritable està en els moviments de les tropes franceses. Han avarat els espanyols en l'encontrada fronterissa a Ceuta, per la raó que els francesos avansen cap a Fez. Aquesta és la veritat.

Ja han avarat, doncs, les tropes de Ceuta. Ja tenen ocupades tres posicions en el camp marroquí. Ja s'ha salvat de l'asfixia a Ceuta. La mateixa operació feta a Melilla fa dos anys costà a Espanya 5,000 baixes, una revolució interior, més de 100 milions de pessetes de despeses de la campanya y un augment anyal en el pressupost d'uns 60 milions. A veure lo que ara costarà. En 1911 pot costar menys y pot costar més que en 1909.

Es el primer llibre de Medicina, estampat en llengua catalana y això entranya una forta fe. En Pla y Armengol, ademés, és una joventut florida y intel·ligent. Per la seva voluntat catalanista, per les primícies que ens ofereix, pel seu vigor intel·lectual, aquest eco desitgem que sigui el primer brindis, en el sopar honorífic.

DINTRE de pocs dies apareixerà l'volum titulat «Les cent millors poesies catalanes». L'«Ape» ha dibuixat la portada y en Moliné y Brasés, que ha fet la tria, ha escrit un próleg, coses ambdues plenes de discreció y de gust, llegendaries en el senyor Moliné y Brasés.

De Madrid estant
Comissió catalana

El president del Consell de ministres ho contava l'altre dia en un moment de bon humor y ho contava amb tal gracia que's seus tertulians varen ferse un tip de riure. El senyor Canalejas deia's cognoms dels comissionats; a mi no'm sembla discret repetir.

No hi ha dret a burlarse d'una gent que va de bona fe y que si comet espifades fins al punt de posarse en ridícul és per un excés de bona fe precisament.

«Figúrense ustedes»—explica en Canalejas—que yo estaba rendido por el sueño y me disponía a meterme en cama cuando al repasar el bloc del día recuerdo que había citado para las once de la noche a una comisión de catalanes que deseaba hablarme de las... de los... (Grans rialles).

«Me volví a vestir, me calé unas zapatillas y revisándome de paciencia volví al despacho para esperar a los catalanes. A la hora en punto se presentaron presididos por el señor... Una buena persona, pero bastante pesado, el pobre. (Noves rialles).

«Alban enchisterados, fúnebres, con aspecto solemne y ceremonioso.

«Yo que me hallaba en zapatillas y con camisa de dormir les rogué que perdieran mi llaneza, añadiendo que la entrevista no tenía carácter oficial, sino muy íntimo, pues para esto les recibía en mi casa.

«Pero el presidente de la comisión no quiso entenderme y cuando yo, sentido a lo mo-

ro, con las piernas cruzadas debajo de las posaderas para disimular lo de las zapatillas, me disponía a escucharles, el buen señor se destaca de entre los comisionados y en tono declamatorio empieza su discurso con las siguientes palabras: «Excelencia. Venimos ante vuecencia...» (Llarga rialla general).

«Pero amigo... «Fulanos». — Si estamos entre amigos. Apece el tratamiento — le dije apurado.

«El que llevaba la voz cantante de la comisión titubeó un momento, díome las gracias, pero volvió a comenzar:

«Excelentísimo señor. Permita vuecencia que con todos los respetos debidos le expongan estos industriales...»

«Tuve que dejarle y grave y ceremonioso estubo el de la comisión durante más de dos horas soltando un discurso del que sólo recuerdo cuatrocientos y pico de vuecencias. Me entretuve llevando la cuenta para distraer el sueño, pero cuando llegaba al cuatrocientos y pico me quedé dormido...»

«Me despertó una salida de tono del orador, que decía con voz de tonante: — «Nosotros que deseamos que vuecencia sea un verdadero padre de nuestra industria...» (Nou esclat de rialles).

«Les prometí ser su padre y cuanto quisieran y conseguí que a la una me dejase la comisión catalana de los vuecencias...»

«A la una, habían estado dos horas hablando de su pleito...»

«Estas son, señores, las dulzuras del poder! Que vengan a sacarle a uno de la cama para llamarle vuecencia y excelentísimo señor con acento catalán a las tantas de la noche...»

Quan el president va acabar l'explicació de la seva tragedia, tots els tertulians que tenien mal de ventre de tant riure, varen plànyer. «Pobre don Josep, ja'n té prou de paciència». «Ves quin càlzer y ves quins tragos». «Sembla mentida que l'envengin».

Totom hi va dir la seva, però dels llavis den Canalejas sortí el comentari més just y exacte.

«A lo mejor los pobres vinieron de Cataluña sin otro objeto que el de colocarme ese ampuloso discurso del que, como me dormía, en realidad todavía no me he enterado».

«Dios sabe el esfuerzo que les costaría embotellarlo a los infelices—dijó en to comiseratiu una distingida dama.

«Calle usted, señora. No diga esto, que si ellos se enteran vuelven esta noche para repetirlo al presidente a la cabecera de su cama» — afegeí un tertúlia.

Y tots van riure d'allò més, a les costelles de la comissió catalana.

Madrid, 7 maig.

Gazeta d'Art

En Bagaria

Novament tenim en en Bagaria al Fains Català amb un exèrcit de caricatures de gent coneguda. Aqueixes anuals exposicions són pels barcelonins una festa fina y xiroia com un Carnaval de Nissa. Ne frueix alegrement tota la nostra intel·lectualitat y la nostra «gentry» durant una quinzena; s'hi va un dia y un altre dia sense fatiga.

Es en Bagaria a Barcelona lo que en «Sema» a París; els barcelonins acomodats ho compren així y mostren una perseverança lloable en el cultiu del retratista picarec: els rötus que senyalen les adquisicions s'hi multipliquen. Per poc que s'estimin els salons de la nostra burgesia aviat no'n quedarà ni un que no ostenti en les seves parets l'humorística elegia de qualche membre de la família; així, en manca dels propòsits retrats a l'oli que amb llur remota elegancia fien a senyorívola ascendència en les famílies burgeses — perquè la nostra generació oposa al pintor el fotògraf, sempre més enraonat — el temps actual llegirà als nostres nets aqueixes imatges hilarants que junt amb els mobles barriats desproveïts de escultures y mancats de curves donaran «cachés» retrospectiu als actuals interiors per les evocacions dels romàntics de l'any 1970, qui, probablement, ens prestaran un sens fi de magnès intencions subtils.

Sobressurten engany, per llur semblança amb la víctima, entre altres que no recordem, les caricatures dels senyors Junoy, Cambó, Llares, Corominas, Smith, Nestor, Andreu, Vallmitjana, Duran y Ventosa, Egoceze y Nonell. Moltes altres quins retrats desconeixem mostren moltes qualitats d'estudi psicològic; també n'hi ha que's fan apreciar per la llur gracia encara que la semblança no sigui tan ben evocada.

En Bagaria faria santament, al nostre enten-

dre, d'intentar un petit esforç més de treball y exercici del pinzell per llensarse el retrat serio com a complement o resum de la seva carrera; mai en millor oportunitat que ara que es temps d'enhorabones.

Lluïsa Vidal

Aqueixa remarcable artista tenia exposat al Saló París, durant la setmana darrera, un retrat de senyora pintat amb gran desembrís y amb un color fresc y simpàtic, superior al dels retrats que exposà aquell mateix any passat. Rebi nostres felicitacions per l'avenç que demostra.

Priapisme

Quina idea tindran els cirurgians del paí de Belles Arts de la gracia del cos humà quan n'intrompen voluntàriament la forma amb eliminacions y aditaments monstruosos, sempre estranys a la seva naturalesa. Polser el record del desenfrenat erotisme del temps antic, tant semblant al d'ara, y el desitg de combatre els obliguen a emparar y tallar aquells apèndixs inútils; però és que aqueixa profusió social no pot exercir-se contra la natura artística, tan insensitiva; altemet, caldrà també atacar altres causes de disbauxa que l'història ens mostra panteles a la luxúria en el relaxament social dels pobles, y així les fulles haurien de cobrir igualment els ulls y les boques; y les destrals deurien caure damunt dels nasos y orelles — encara que la llur bellesa plàstica no fos tan absoluta com la d'aquell orgue venerat — perquè tots els són fogars de sensualitat, enervadora y debilitadora quan la societat ja ha malmès l'individu en les decadències fatals.

Potser no han anat a ténier tan gremiosos exemples els nostres prudentíssims jurats, potser sols han sigut guiats per la lloable idea d'atendre més que al foment de les Belles Arts al creure de la idiòteria femenina; si és així, els bons senyors han caigut en lamentable falliment, el seu obrar devé d'una immoralitat escandalosa, dones l'imaginació, y particularment la femenina, ja es sabut que és més exaltada y seducida per lo veiat que per lo revelat, y en les adolescents y les joves sovint aquella imaginació estimulada s'exacerba fins a la morbositat. Aquestes fulles y mutilacions sobre les estatues amb llur tàcita turpitud malmenen més l'imaginació de la petita burgesa que l'espectacle de la mateixa figura, vestida de cap a peus deixant al descobert l'indret ara cobert amb la fulla de parra.

L'única defensa de la desdita mutilació artística que s'ha fet pública, ha estat argumentada a base de cites del Gènesi; així, pel fet de venir del bondados y intelligent Joan Llimona és sincer y noble y baix aqueix punt de vista no té preu; però, no

es convincent, perquè ja se sab que un dels majors valors dels Evangelis és la seva universalitat que permet posarhi arguments favorables a les més oposades idealitats: així, nosaltres qui representem el mal als ulls dels hardits castradors també allí podem cercarhi una sentència més enèrgica y verosímil que la del místic Adam en les paraules que l'legislador hebreu escriu en el capítol XXIII del Deuteronomi: «Non intrabit eunuchus atritus vel amputatus testiculis, et abscisso vetere, ecclesiam Domini».

Aqueixa estatua mutilada sense permís de l'autor ni de persona afina, ha sigut per fi reintegrada.

Loat sia Déu!

Però que consti que aqueixa reparació no afegirà ni una engruna de bon gust, ni de sentit ètic, ni d'entusiasme als laboriosos y morigerats serradors de la VI Exposició Internacional de Belles Arts de Barcelona.

J. S.

Obsequi als llegidors

Per un contracte especial amb el seu editor, podem oferir als nostres llegidors a meitat de preu, una de les joies de la moderna literatura catalana, la novel·la

JOSAFAT

obra forta y emocionant de l'eximí literat gironí

PRUDENCI BERTRANA

Ni de l'obra ni del seu autor cal ferne l'elogi. La primera ha sigut considerada unànimement per la crítica com una de les creacions més potentes de la nostra literatura. El segon es tingut amb justicia per un dels nostres millors estilistes.

Essent el preu de la novel·la en llibreria de dues pessetes, els nostres llegidors podran adquirirla en la nostra administració per una, recomanantlos que no's torbin perquè no hi ha gaire existència d'exemplars. Als suscriptors de fora, els serà remesa per correu enviant el preu del llibre y 10 centims pel franqueig, afeginthi 25 centims més els que vulguin rebre certificats.

Contra'l caciquisme igualadi

L'Aplec de la Poble de Claramunt

Treballs dels caciquistes

Els caciquistes igualadins, servidors humils de la família Godó, estan desesperats. L'Aplec de la Poble, qual èxit grandios, incomparable, està descomplet, els ha portat a un estat d'exasperació tal, que fan tota mena de treballs, baixos y indignes, com ben propis de ells, pera contrarestarlo, y si pogués esser y tot, pera veure si'l poden sospendre.

S'estan fent tota mena de pressions sobre les autoritats de la Poble y fins y tot fent que's treballa a prop del governador civil pera que aquest prohibeixi la festa. Nosaltres esperem que'l senyor Portela no's deixi guanyar pels serveis del caciquisme feudal dels Godó y que respectarà el dret dels ciutadans del districte d'Igualada de reunirse en una apacible festa, encara que en aquesta festa s'enarbori la bandera de la llibertat contra el caciquisme.

Però que's vegi a quines petites inanities recorren els caciquistes igualadins, explicarem el següent fet, del qual ens en donem compte bons amics d'Igualada.

Com sigui que'l manifest que publicarem en l'edició de dilluns era datat a la Poble, el dissapte passat una comissió va anar a portar els exemplars que marca la llei a l'arcalde del poble, demanantli rebut de la entrega o bé'l retorn d'un exemplar amb el timbre de l'arcaldia. Com que era a les hores de la nit, l'arcalde prometé ferho el dia següent; però ara resulta que's nega a complir la seva obligació y la seva paraula.

Senyor governador civil, ¿no podria V. S. donar una petita llibre a aquest «monestrell»? ¿no podria recomanarls que complis la seva obligació, que és la d'apropiar el manifest, o, si'l troba penable, trasmetre'l al jutge? Encara que està clar, de delicte no n'hi ha. No cal més que llegir la paraula.

L'Aplec serà un èxit gran

Y, està clar! les baixes maniobres dels caciquistes han redoblat l'entusiasme de tots els ciutadans d'aquell districte, que porten amb dignitat el nom de ciutadans. «L'entusiasme va creixent, ens diuen en carta que reberem ahir. L'Aplec tindrà una importància extraordinària. Hi va la dignitat d'aquest poble, cansat ja de sofrir el jou dels Godó, y aquest poble sabrà demostrar diumenge que és digne de la seva llibertat.

El nombre d'adhesions y comunicacions que's reben — afegeixen nostres comunicants — és gros, y els bons amics de la Poble van preparant-se pera que l'estada dels companys de tot el districte y dels veïns els sigui ben agradosa.

Festa de joventut, festa de llibertat, festa de ciutadania: heusquí lo que serà l'Aplec de la Poble.

Un hermós document

A més del manifest que transcrivem, s'han repartit també amb profusió per tot el districte d'Igualada unes fulles que diuen els següents hermosos, juvenilsos paraules:

«Ciutadans! La secció política de la Joventut d'U. F. N. R. repren, amb més brío que mai, la guerra santa contra els cacics.

es convincent, perquè ja se sab que un dels majors valors dels Evangelis és la seva universalitat que permet posarhi arguments favorables a les més oposades idealitats: així, nosaltres qui representem el mal als ulls dels hardits castradors també allí podem cercarhi una sentència més enèrgica y verosímil que la del místic Adam en les paraules que l'legislador hebreu escriu en el capítol XXIII del Deuteronomi: «Non intrabit eunuchus atritus vel amputatus testiculis, et abscisso vetere, ecclesiam Domini».

Aqueixa estatua mutilada sense permís de l'autor ni de persona afina, ha sigut per fi reintegrada.

Loat sia Déu!

Però que consti que aqueixa reparació no afegirà ni una engruna de bon gust, ni de sentit ètic, ni d'entusiasme als laboriosos y morigerats serradors de la VI Exposició Internacional de Belles Arts de Barcelona.

J. S.

Obsequi als llegidors

Per un contracte especial amb el seu editor, podem oferir als nostres llegidors a meitat de preu, una de les joies de la moderna literatura catalana, la novel·la

JOSAFAT

obra forta y emocionant de l'eximí literat gironí

PRUDENCI BERTRANA

Ni de l'obra ni del seu autor cal ferne l'elogi. La primera ha sigut considerada unànimement per la crítica com una de les creacions més potentes de la nostra literatura. El segon es tingut amb justicia per un dels nostres millors estilistes.

Essent el preu de la novel·la en llibreria de dues pessetes, els nostres llegidors podran adquirirla en la nostra administració per una, recomanantlos que no's torbin perquè no hi ha gaire existència d'exemplars. Als suscriptors de fora, els serà remesa per correu enviant el preu del llibre y 10 centims pel franqueig, afeginthi 25 centims més els que vulguin rebre certificats.

Contra'l caciquisme igualadi

L'Aplec de la Poble de Claramunt

Treballs dels caciquistes

Els caciquistes igualadins, servidors humils de la família Godó, estan desesperats. L'Aplec de la Poble, qual èxit grandios, incomparable, està descomplet, els ha portat a un estat d'exasperació tal, que fan tota mena de treballs, baixos y indignes, com ben propis de ells, pera contrarestarlo, y si pogués esser y tot, pera veure si'l poden sospendre.

S'estan fent tota mena de pressions sobre les autoritats de la Poble y fins y tot fent que's treballa a prop del governador civil pera que aquest prohibeixi la festa. Nosaltres esperem que'l senyor Portela no's deixi guanyar pels serveis del caciquisme feudal dels Godó y que respectarà el dret dels ciutadans del districte d'Igualada de reunirse en una apacible festa, encara que en aquesta festa s'enarbori la bandera de la llibertat contra el caciquisme.

Però que's vegi a quines petites inanities recorren els caciquistes igualadins, explicarem el següent fet, del qual ens en donem compte bons amics d'Igualada.

Com sigui que'l manifest que publicarem en l'edició de dilluns era datat a la Poble, el dissapte passat una comissió va anar a portar els exemplars que marca la llei a l'arcalde del poble, demanantli rebut de la entrega o bé'l retorn d'un exemplar amb el timbre de l'arcaldia. Com que era a les hores de la nit, l'arcalde prometé ferho el dia següent; però ara resulta que's nega a complir la seva obligació y la seva paraula.

Senyor governador civil, ¿no podria V. S. donar una petita llibre a aquest «monestrell»? ¿no podria recomanarls que complis la seva obligació, que és la d'apropiar el manifest, o, si'l troba penable, trasmetre'l al jutge? Encara que està clar, de delicte no n'hi ha. No cal més que llegir la paraula.

L'Aplec serà un èxit gran

Y, està clar! les baixes maniobres dels caciquistes han redoblat l'entusiasme de tots els ciutadans d'aquell districte, que porten amb dignitat el nom de ciutadans. «L'entusiasme va creixent, ens diuen en carta que reberem ahir. L'Aplec tindrà una importància extraordinària. Hi va la dignitat d'aquest poble, cansat ja de sofrir el jou dels Godó, y aquest poble sabrà demostrar diumenge que és digne de la seva llibertat.

El nombre d'adhesions y comunicacions que's reben — afegeixen nostres comunicants — és gros, y els bons amics de la Poble van preparant-se pera que l'estada dels companys de tot el districte y dels veïns els sigui ben agradosa.

Festa de joventut, festa de llibertat, festa de ciutadania: heusquí lo que serà l'Aplec de la Poble.

Un hermós document

A més del manifest que transcrivem, s'han repartit també amb profusió per tot el districte d'Igualada unes fulles que diuen els següents hermosos, juvenilsos paraules:

«Ciutadans! La secció política de la Joventut d'U. F. N. R. repren, amb més brío que mai, la guerra santa contra els cacics.

«Se surt del baixador del Passeig de Gracia a un quart de vuit del matí, prenent bitllet d'anada y tornada pera Igualada. Els individus de la Comissió ja seran al Baixador.

A les set de la tarda sortirà de la Poble un tren especial, arribant a Barcelona abans de les deu de la nit. Preu d'anada y tornada, 4'90 pessetes.

—En el C. N. R. del carrer de Pelai se venen «carnets» pera els menjars econòmics que se serviran a l'Aplec. Preu, dues pessetes.

Notes polítiques

En Miquel Vilà

Ha mort en aquesta ciutat, després d'una penosa y llarguíssima malaltia, el veterà y conseqüent federal don Miquel Vilà.

Entre's amics y correligionaris la nova ha causat veritable sentiment. En Vilà era estimadíssim per les seves excelents condicions de caràcter, per la seva honradesa y pel desinterés y entusiasme amb que contribuïa a les lluites polítiques.

De joventut entrà a formar part del vell partit federalista, en el qual ocupà repetidament llocs de confiança, que exercí amb l'aplauiment de tothom. Dintre'l partit federal se distingí sempre pel seu autonomisme y per l'amor a la nostra terra. Ell fou un dels socis fundadors de «Catalunya Federal». De tot cor formà part, amb el seu partit, de la Solidaritat Catalana y abraçà després la bandera de l'Unió Federal Nacionalista Republicana al constituir-se la nostra comunitat política.

L'acte del sepeli tingué lloc ahir a la tarda. Una concurrència nombrosíssima acudí a rendir el postre tribut de respecte y amistat an en Miquel Vilà.

Que la terra li sigui lleu.

Indult

Minuts abans de marxar anit cap a Madrid el ministre de Foment comunicà als periodistes que seria indultat de la pena que li fou imposada per un consell de guerra, el redactor d'«El Progreso» senyor Pahissa. Ens en alegrem corralment.

La Joventut

Catalanista

Com estava anunciat, la vetlla del dissapte passat va tenir lloc a la sala d'actes de la Joventut Catalanista, la conferència organitzada per la secció de Cultura, a càrrec del president de C. E. de la Fundació Universitaria Lluís D. Joan Brunet y Camps, desenvolupant el tema «De l'escola filosòfica positivista. Introducció a l'estudi de l'Antropologia criminal».

CRONICA DE BARCELONA

Contra una nova forma de barbaria

Un amable suscriptor ens escriu indignat. La seva indignació es justificada i nosaltres la recollim i la fem nostra com se fan ara segurement tots els que estimen la ciutat i les seves belleses.

Pel que's diu l'esmentat suscriptor, sembla que corren per Barcelona uns barbes de nova mena, que tenen guerra jurada als bells arbres orgull de la ciutat, admiració i enveja dels forasters que la visiten. Les senyals de les seves gestes abominables se troben per tot arreu, en les soques de les plantes ufanes.

La carta que tenim a la vista'n cita alguns exemples: a un plàtan del davant de l'Hotel de les Quatre Nacions, hi ha una corretgeta de quinze centímetres; a cinc o sis altres de vora les Dressanes, els e l'han feta igualment; y el suscriptor de referència'n assegura que en altres llocs de la ciutat se veuen mostres abundants d'aquesta arbofobia.

Es necessari reprimir durament les selvages gestes d'aquests barbes ignorats, siguin qui siguin. Cal que's donguin les degudes ordres pera que's agents de l'autoritat, especialment de la municipal, vetllin per l'integritat dels nostres arbres ufanesos, vigilants els culpables escomeses dels seus anònims enemics. Avui aquesta vigilància es deficient i feta amb negligència. Ho prova'l que's diu l'esmentat suscriptor en la seva carta. L'escorça del plàtan de la rambla del Centre que hem citat, fou segada en ple dia, de cinc a sis de la tarda. El nostre suscriptor hi passà en aquesta hora, i la ferida's veia fresca, com feta de poca estona.

Això no es tolerable. Fora vergonyós que'l cas se repetís. En ple dia y en lloc tant concorregut com les Rambles, no ha d'esser possible a Barcelona que un barbe mutili aquests bells arbres que són el seu millor ornament. Cal que's defensin de l'anònim barbarie. Y aquesta defensa no devem confiar-la tan sols als agents de l'autoritat municipal o governativa. Som tots nosaltres, ciutadans barcelonins, que tenim d'exercir-la. El que sorpreni algun d'aquests barbes de nova mena mutilant un arbre, complirà un dever de civisme agafant-lo y entregant-lo a l'autoritat que ha d'aplicar-li'l càstic merescut per la seva indigna malifeta.

UN MINISTRE A BARCELONA. — No foren rebuts tampoc ahir mitjdia els periodistes que fan informació al G. C., pel senyor Portela, però pel secretari, senyor Die, se enteraren de que'l senyor Gasset no s'havia mogut en tot el matí del govern, rebent, entre altres nombroses visites, la del diputat a Cortes don Josep Zulueta y la de l'Ajuntament de Mataró en corporació y acompanyada pel diputat per aquell districte, don Pere G. Maristany, que anà a parlar al senyor Gasset de la construcció del port de refugi per als pescadors d'aquella platja.

Cap allà a la una, el senyor Gasset anà a dinar a la Capitanía general, y en acabat de dinar se dirigí a la Alga de Defensa, on el senyor Milà y Camps li donà la més coral benvinguda. Replacat al senyor Milà y Camps el ministre, dient que ell estava incondicionalment a son costat.

Seguidament el senyor Tey demanà al ministre que fossin atesos els fabricants de farines en les peticions que tenen fetes al ministre.

Després el senyor Gasset, aconsellat pel senyor Portela, anà a la Hispano Suiza, més com allí no l'esperaven, el ministre feu dir a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre. Allí el salutà el president, senyor Puig, qui posà de relleu els greus problemes socials que entranya a Espanya l'Agricultura, y acabà son discurs demanant al ministre restablir en sa integritat la llei de Sindicats agrícoles.

El ministre respongué dient que ell faria tot lo que podria en favor de les solucions que li proposaven els agricultors de l'Institut, y demanà en aquesta que l'apoesien pera fer surar el pressupost extraordinari de 320 milions pera obres públiques que ha presentat a les Cortes.

En sortint de l'Institut anaren el senyor Gasset y els seus acompanyants a fer una ràpida visita a la Maquinista Terrestre y Marítima y d'allí directament al govern civil, on el senyor Portela observà als seus hosts amb un tó.

Per Cà la Ciutat se diu...

Que'l senyor Ferrer Bittini aconseguí més ell, essent secretari, que'l propi alcalde senyor marqués de Mariano.

Allò que donà tant que dir y que sigui el plany den Lladó en una d'aquestes sessions passades en que's paria de consums — de que les línies queden desguarnides per que's guardes no són trets pera esser posats al servei d'altres comissions: queixes que siguin recollides per l'alcalde dient que sempre que pogués posaria remei al mal; — ara's presenta a l'orde del dia.

El senyor Ferrer y Bittini, segons per Cà la Ciutat se diu, ha aconseguit que un seu cunyat y un seu nebot, empleats de consums ambdós, hagin sigut portats a la llinia d'arcaldia del districte quart.

Hausaquí un cas en el qual el senyor marqués podria demostrar que són realitat les seves bones disposicions.

Que an en Lladó y Vallés hi ha qui li diu el vermouth municipal.

— Perquè es el que va davant de la gana.

Que es cosa que passa de mida lo de la conducta que observa en Serrallera amb en Lladó y els seus.

Dilluns a la tarda estaven reunits al saló de l'arcaldia en Mariano, en Lluhi, l'Albó y en Serrallera. Parlaven de la qüestió de les muralles.

De sobte va pujarhi un recado de Majordomia dient que en Vinateja havia demanat cotxe pera anar a l'estació.

Després hi pujà un altre recado fent sapiguer que la Còpia den Pallola havia determinat marxar aquella nit.

D'aquestes resolucions el senyor Serrallera no sabia res.

Al cap d'una estona s'obrí septadament la porta y aparegué al dintell en Lladó y Vallés, de cara trista. Tothom girà el cap. Hi hagué una pausa de curts instants y en Lladó, tancant darrera seu la porta, desaparegué.

En Lladó y Vallés anava a despedir-se de l'arcalde, el seu amic y comandant, però al trobar-se que junt amb en Mariano hi havien altres regidors — entre ells en Serrallera — desaparegué sense despedir-se de ningú, ni tan sols del que només li de la majoria del Consistori.

No obstant, el senyor Serrallera, humilment, anà després a l'estació a despedir a la Còpia den Pallola presidida per en Lladó y Vallés.

Que encara ningú ha posat en clar que hi ha de cert en lo de l'intervenció del marqués de Mariano, o del seu fill el marqués de Vilanova y Gellí, en la fundació d'un diari — compra abans d'El Liberal — pera la colla de la gana.

Perquè mentres hi ha qui afirma rotundament que la versió es certa, el senyor Bittini ho nega en rodó.

Nosaltres que hem recollit les versions que ho afirmaven, hem de recollir també les dels que, sermentat, ho neguen.

Que'l viatge a Madrid es cosa d'anar i fer un xellis y no d'anar a fer sermentat gestions pera aconseguir l'abolició dels consums.

Perquè, si fos així y no lo primer, els de la Còpia den Pallola no haurien marxat dilluns al vespre, quan ja hi havia telegrames a Barcelona anunciant que'l ministre d'Hisenda ja havia presentat l'oposició projecte de llei y que ja hi havia nomenada la corresponent comissió parlamentaria pera entendre en el mateix.

Lo qual vol dir que la Còpia den Pallola arribarà a misses dies. Quan la qüestió té estat parlamentari, havent sortit ja de la esfera del Govern.

A veure com se les arreglarà en Vinateja.

El vuitè Congrés Internacional Cotoner

La sessió del matí

Començà a dos quarts de deu la segona sessió del Congrés Cotoner, que presidí don Jacinto Magalhães, delegat de Portugal. Aquest l'obrí amb unes afectuoses paraules de remerciament per haver estat elegit president de la sessió.

Y sense més, se passà a discutir els temes tractats en les reunions de les seccions de abans d'ahir a la tarda y matí, després de llegir y aprovar l'acta de la sessió de obertura.

Respecte del proveïment y cultiu del cotó, llegí una notable memòria el cotoner de Barcelona, don Guillem Trias, tractant especialment dels resultats que ha donat dit cultiu a les colònies espanyoles y fent vots pera que s'introduxeixi al Marroc, en qual zona d'influència espanyola, així com en algunes comarques espanyoles, el creu aclimatable y susceptible de donar bons resultats.

La Memòria, curiosa y interessant des de molts punts de vista, fou escolada amb molta atenció y justament celebrada.

Mr. Macara parà en aquest propòsit de lo que's pot entendre la producció cotonera a l'Índia, votant l'Assamblea l'acord de que cal protegir per tots els medis el creixement del cultiu cotoner, com a factor que abaratirà la primera matèria.

Seguidament se parà de lo ventilatós que fora tenir un contracte uniforme pera la venda de filats y teixits, redactat pel Comité Internacional, amb condicions idèntiques pera tots els països adherits.

En aquest punt preguntà el president si no seria necessari nomenar una Junta especial pera realitzar aquest important projecte.

Mr. Thomas diu que'l contracte no podrà esser absolutament uniforme pera totes les nacions. Mr. Macara opina que la comissió que se nomeni pot proposar una fórmula, sobre la qual cada país expressi el seu parer.

Igualment se tractà de la qüestió d'humiditat del cotó, emetentse diversos parers y sense arribar a un acord, ja que entre tots se convingué que la qüestió no més podia resoldre's amb un gran coneixement de l'assumpte, amb molt cuidat y d'una manera científica. Seguidament se dugué a l'altre Congrés la qüestió aquesta serà estudiada, pera tractar de resoldre-la en la pròxima reunió de la Federació.

Tractà desseguida el Congrés de l'assegurament d'incendis, sobre lo qual parlaren diversos assembleistes.

El senyor Sedó hi intervingué, dient que a Espanya eren molt pocs usats els aparells Sprinklers, degut sens dubte a que les primes de segurs eren baixes y al gran fraccionament de l'industria.

Digué que dels dats recollits de les mateixes companyies asseguradores y dels seus companys, la diferència entre les primes pagades durant els dos darrers anys y els sinistres, es de un 63 per 100 a favor de les companyies, de lo qual deduí la possibilitat d'establir aquí una Mutua d'Assurances de incendis, però parint de la base de comptar quant menys amb l'adhesió d'un 60 per 100 dels industrials.

Les paraules del senyor Sedó cridaren vivament l'atenció del Congrés, per demostrar en ells l'estudi atent y complet que havia fet de la qüestió y haver exposat una idea pràctica y realizable que ja serà un bon fruit del Congrés.

Cap a les dotze s'acabà la sessió.

La sessió de la tarda

A les dues de la tarda se reuní la tercera sessió del Congrés, baix la presidència del senyor Mlynus, delegat d'Itàlia.

Mr. Macara digué que la majoria de les associacions afiliades a la Federació han manifestat que no se gens satisfactori l'estat dels negocis, especialment al Japó, on no pateix una forta crisi. Vingué a donar-li així la necessitat d'estudiar la situació y els medis pera millorar-la.

Mr. Herri, de la Federació Alsaciana, digué que era crescut el nombre d'industrials que no formaven part de la seva Associació, y que malgrat això se combat enèrgicament pera sortir de la crisi.

El senyor Macara entengué que's anglesos han de mantenir la seva organització actual y fan grans elogis de l'organització dels austríacs. Remarcà la necessitat de perfeccionar els organismes de les nacions afiliades. Lamentà l'escàs nombre de congressistes que hi ha presents, que l'impideix discutir amb els dats necessaris aquest assumpte, y prega per això, y donada la premura del temps, que's congressistes fassin entrega als delegats de cada país de les diferents proposicions que vulguin presentar, a fi de que la taula pugui tenir-les en compte.

Se discutí seguidament la manera de treballar en les diferents nacions. Com que fallen delegats d'alguns països, entre ells Espanya, s'abandonà la qüestió.

La sessió passa a ocuparse de l'arbitratge y els delegats francesos manifesten que les lleis del seu país no posen cap obstacle al funcionament dels tribunals. Idèntiques manifestacions fan els delegats alemanys. Veient que deixen d'assistir alguns delegats s'acorda que cada nació manifesti les principals dificultats que's presenten pera obtenir la sanció de la sentència dels Tribunals arbitral, pera que'l Comité Internacional pugui en cada cas recabar les modificacions que interessa conseguir en la legislació de cada país.

A la mateixa hora se reuní la secció 4a,

presidida pel delegat austríac Kuffler y amb assistència de gran nombre de congressistes.

Ha estat molt interessant la discussió de les modificacions del contracte de compra-venda de cotó. Mr. Macalister ha demostrat que la fórmula del contracte actual es perjudicial als filadors, als quals interessa molt comprar el cotó a pes net.

El senyor Hiltner advoca pel mateix sistema, dolentse de que l'exposició de les bales a l'aire lliure ens vegades y l'humiditat amb vapor altres, al comprimir-les produeixen un excés d'humiditat que perjudica al comprador.

Mr. Tutorsall digué que era necessari fer tot lo possible pera obtenir la compra pes net. Els americans Mr. Harvie y Jordan assentiren a lo manifestat, dient que's filadors tenen dret a rebre lo que compren tal com ho compren.

De les explicacions donades per distints representants, respecte a les gestions portades a cap pels delegats dels filadors prop de les hores de cotó de Liverpool, Bremen y Havre, se dedueix que no pogué arribar-se a un acord en la qüestió dels continguts y l'humiditat, pera la superior organització dels comerciants sobre's industrials.

Mr. Kuffler confirmà plenament aquesta opinió, essentant el fet de que's filadors austríacs y alemanys han conseguit imposar sa opinió distints vegades, en la borsa de Bremen, lo qual indica que obrant amb prudència y fentse forts per medi de l'organització, haurà de consegüir la modificació del contracte de compra-venda, imposant la condició del pes net y la fixació del tant per 100 d'humiditat, per lo qual els filadors obtindrien un benefici d'alguns milions de francs.

A mitja tarda acabà la sessió.

GALA AL LICEU

Anit foren els congressistes obsequiats amb una funció de gala al Liceu, a la qual anà una gentada immensa y distingida, com en les grans solennitats.

Se representà el «Sigfrido».

En un entreacte, el Círcol del Liceu oferí als congressistes estrangers, que hi eren guirats tots igualment com ses senyores, un exquisit dinche.

Pera avui

Avui al mitjdia els congressistes se traslladaren al Tibidabo, on seran obsequiats amb un banquet ofert pel Foment del Treball Nacional.

COMENTARI A LA RECEPCIÓ MUNICIPAL

Decididament, els radicals, en qüestió de festes, de corteses y de mondanitats, no saben de que se les veuen. No es estrany; d'ont els de les hores? Així que es una festa hi han d'intervenir dones, ja no saben per ont girar-se ni qué fer. Lo estrany es que l'arcalde, artíficia de la sang — no ho sapiga tampoc, per haver evitat que amb la pobresa, la desorganització y la vulgaritat de la recepció que l'Ajuntament oferí als cotoners estrangers, s'hagin aquests format una trista impressió de la tradicional portesia barcelonina.

Convidaren als congressistes estrangers y a les senyores y filles d'aquests, que venen a esser uns trenta. Y, en efecte, s'oblidaren de convidar a les senyores dels barcelonins que anaren a la recepció. Les trenta dames forasteres trobaren que feien un paper una mica estrany entre mitg de tant cavaller vestit d'uniforme o frac, però sense veure una barcelonina.

Una congressista, espiritual parisense, preguntà amb intencional ironia si els homes d'aquí eren com els moros, que no deixen veure a ningú a les seves dones.

— No hagué de respondre un organista del Congrés que tenia ganes de ferios quedar bé. — Es que la majoria de regidors són radicals, com si diguessim socialistes y per tant enemics d'aquestes coses.

Tots trobaren a faltar un concert selecte, quant no per altra cosa, com a pretext de la seva estada allí, perquè, francament, l'estardit al mitg d'una gran sala, sense que ningú els digui res, es una cosa bastant freda y no's comprén que fassi recepció.

Però això no era possible, perquè com ja diguerem, l'Albó y en Serrallera, coincidiren en opinar que la música no feia seriò en una recepció municipal, desoient el parer dels organitzadors del Congrés y del nostre amic Lluhi Rissach, que defensaven lo contrari.

Y així resultà una recepció casolana, sense presentacions sisquerra, en que la majoria de convidats estrangers s'aburríen cerimoniosament, mentre els d'aquí que's conecien feien rotllos apart, parlant de les seves coses.

— L'anèmia, clorosi, colors pàlids, menstruació difícil y leucorrea, se curen amb el DINAMOGENO SAIZ DE CARLOS.

Ahir al matí se declararen en vaga 13 aprendres de l'impremta Cunill, Aribau, 3, sollicitant augment de jornal.

11 d'ells reanussaren a la tarda'l treball, essent admesos. Els altres 2 insistiren en la seva actitud.

ANUNCIS OFICIALS

AJUNTAMENT DE BARCELONA

VI Exposició Internacional d'Art

En virtut de lo consignat en els articles 13 y 14 del Reglament, se convoca als expositors, pera l'elecció dels vocals electius que han de formar part del Jurat de Recompenses, qual acte's verificarà el divendres pròxim, dia 12 de l'actual, en el Saló Reina Regent, del Palau de Belles Arts.

Els expositors de la Secció de Belles Arts se reuniran a les deu del matí, a fi d'eleger en votació secreta y separada quatre vocals pera el grup primer y tres pera el segon.

Seguidament els expositors de la Secció d'Indústries Artístiques elegeran els tres vocals que reglamentàriament els corresponen. Quedaran en concepte de suplents en les dues Seccions els tres individus que en l'acte de la votació segueixin en número de vots als elegits.

A tenor de lo reglamentàriament establert, els expositors votaran directa y personalment, essentos indispensable, pera pendre part en la votació, presentar el document que a tal efecte hagin rebut de la Secretaria.

Lo que's fa públic pera que arribi a coneixement dels interessats.

Barcelona, 9 de maig de 1911.

El secretari de l'Exposició, C. Pirozzini.

Remitit

Senyor Director d'EL POBLE CATALA

Molt distingit senyor: Recanem la publicació de l'escriu que acompanyem en el periódic de sa digna direcció per entendre que es de gran utilitat pera destruir l'equívoc per part d'uns y, els fins asquerosos per part d'altres.

Mercès anticipades, senyor Director, y queden de vosté atents y s. s. q. s. m. y. b. en nom dels demés firmants, Joan Angrill.

Es altament escandalós lo que succeix en el teatre Espanyol amb motiu dels treballs de magnetisme, suggestió y transmissió del pensament, que presenta el Cav. Maieroni. Els abax firmants, tots socis del Foment Republicà Català de Sans, el dimars prop-passat, a la nit, varen concurrir en dit teatre pera presenciar dits treballs y prustar als seus experiments amb l'únic fiestig de tenir el ple convenciment de la farsa que allí's representava.

Adquirida la certesa de la falsedat dels treballs que presentava el Cav. Maieroni, un dels nostres companys que desde l'escenari presenciaren la maniobra, se dirigí al públic, posant de manifest l'engany de que era víctima per part del Cav. Maieroni, lo qual motivà un gran escàndol y fou expulsat immediatament del teatre nostre company.

Consisteix el secret dels seus experiments en no acceptar pera fer els seus treballs entre les persones que pugan a l'escenari més que les que ell té indicades.

Sempre que una persona de bona fe'l requereix oferintse pera fer algun treball, no es acceptat. Quan presenta l'experiment d'anagar un ganivet y una agulla entre's currents, en l'escenari no falta qui indica el lloc que aquells ocupen y al retornar a l'escenari l'individu que ha efectuat la operació també repeteix les indicacions.

Quan dimars prop-passat, després de l'escàndol que tingué lloc, volgué repetir la mateixa sort acceptant a un individu del públic que voluntariament se prestà pera amagar els objectes esmentats, resultà que de cap manera pogué descobrir les persones que tenien els objectes.

Nosaltres sostenim en absolut la falsedat dels treballs y experiments de magnetisme, suggestió y transmissió del pensament que presenta el Cav. Maieroni. Treballs que sols pot posar en pràctica amb uns quants desgraciats que cobren els honoraris corresponents pera fer tota classe de ridícules. Lo que resulta més indecorós es que en aquests espectacles s'hi reuneixen un gran número de curanderos y titulars professors del magnetisme que per les seves conveniencies particulars aprofiten l'estat d'opinió que allí's crea, fent propaganda en benefici de les seves respectives clíniques a fi de timar al pròxim, amb més facilitat.

Per raons de moralitat, les autoritats tindrien de privar espectacles d'aquesta naturalesa que únicament serveixen pera embutiment del poble y d'escandalós negoci que explota gent que vol viure a espaltes de públics incults.

Fetes aquestes consideracions, solament ens resta manifestar que replem públicament al Cav. Maieroni y a tots els curanderos y titulars professors del magnetisme, suggestió y transmissió del pensament que concorren al teatre Espanyol, a que cap dels experiments que representa s'atreuiran realitzarlos a les persones firmants d'aquest escrit.

Sans, 4 maig 1911.

Joan Angrill, Joan Carles, Joan Balsells, J. L. Pujol, Pere Pons, Jaume Broquetas, Abelard Fustes, Miguel Roig Faura, Pere Soteras, Eliseu Esteve, Joaquim Puigach, Josep Juncosa.

Anit se reuní en la Societat d'Atracció de Forasters la Junta organitzadora del eride aeri Barcelona-Saragossa-Madrid, pera nomenar un Comité executiu y activar l'organització.

S'han rebut darrerament adhesions de don Rómul Bosch (fill) en representació de l'Il·lustració quinzenal «Avicció»; de don Francisco Montoro, pera la «Revisió de Locomoció aeri»; de don Francesc d'A. Mas, pera la Societat Geogràfica Comercial de Barcelona; del senyor Oriols, per l'Unió de productors d'Espanya pera el foment de l'exportació.

Per aclamació se nomenà el Comité executiu en aquesta forma: president, don Adolf Solà Ser; vicepresident, comle de Belloch; don Sixte Quintana; vocals, don Marian Rubió, don Ricard Miret, don G. Brunet, don Eusebi López y un altre que nomenarà el president del Comité.

Regna gran entusiasme.

La societat d'oficials calderers en coure celebrà aquesta nit, a les nou, en son estatge, Tallers, 45, segon, Assamblea general, pera donar compte del curs de la vaga que sosté y tractar d'assumpes generals relacionats amb la mateixa, a qual acte hi estan convidats tots els socis.

Després de l'Assamblea, se procedirà a pagar als vaguistes.

NOTES DEPORTIVES

Skating-Ring

El diumenge passat a la tarda, en mitg de gran animació y de cares hermoses, va inaugurarse una pista de patinatge en el bonic parc del «Law Tennis Club Turó».

La pista es gran y ben construïda, tota voltada de jardins magnífics, lo que fa que hi sigui agradableíssima l'estada, tant pera que patinen com pera que sols miren. Com d'anys, foren molts els que demostraren esser mestres consums en aquest elegantíssim y bonic sport y alguns senyorettes coratjoses, patinaren també, veientse clarament que es el skating el sport que's presta més a lluir sa graciositat.

A entrada de fins començà el ball y les parelles dansaren fins més tard de les vuit del vespre.

Bon comens de les festes de primavera, la organitzada pel «Law Tennis Club Turó».

La classificació general fou:

Primer. C. Juandó. Cometa celular, medalla d'or y 25 pessetes.

Segon. L. Perolà, medalla de plata y diploma.

Tercer. Josep Maria Guillen, medalla de coure y diploma.

El premi de pes aixecat va guanyarlo l'estel «Georgina», de don Josep Maria Guillen. A darrera hora s'aixecà un globu lliure entre's aplaudiments del públic, que era molt nombros.

L'organització perfecta.

Ciclisme

Els ciclistes també tingueren diumenge la seva prova deportiva. Fou aquesta la carrera «Peters Unions», quin recorregut era: sortida del Saló de Sant Joan, anar a Mataró y tornar.

Pera aquesta prova se alinearen 33 corredors, que feren la cursa en pils seglents temps:

Primer. Roché, en 2 hores 28 minuts; premi «Copa Peters Unions».

Segon. Linares, 2 hores 28 minuts y 1/5; premi del «Touring Club Ciclistas».

Tercer. Crespo, en 2 hores y 33 minuts y mitg; premi de la casa Richy.

Quart. Pallarès, en 2 hores 35 minuts; premi «Eco de Sports».

Són magnífics els resultats obtinguts.

Pilota basca

Acabat el campionat y començat ja l'istiu, semblava que tenia d'entrar per aquest sport un període de relativa calma; però els bons aficionats barcelonins ens estan demostrant lo contrari.

Diumenge al matí jugaren primer en Vil·laró y en Llopart contra el trio Gomà-Badia-Pin, quin tres s'entengueren tan bé, que derrotaren a la parella per cinc tantos.

Seguidament se jugà un segon partit entre les parelles Planas-García contra Romagosa-Saut.

Els primers desenvoluparen un magnífic joc de resultats positius, deixant a sos contraris a 37 tantos, lo que demostra la manera com se defensaren.

Per diumenge s'organiza una festa amb motiu de disputarse el segon premi del campionat les parelles Llopart-Olano y germanos Llopart, que quedaren empatades.

Lawn-tennis

Dintre pocs dies marxarà a Madrid a jugar el concurs de tennis els entusiastes aficionats barcelonins Gregori Equitior y Manuel Picabla.

També se n'hi va pera pendre part en les proves del concurs hípic el professor d'equitació de l'exèrcit Antoni Cañero.

QUEIXA. — Ha vingut en aquesta ocasió en Manuel Roig a exposarnos una queixa contra uns senyors metges de l'hospital. Ell havia portat a la seva mare malalta, pera que les recullida; però allí li digueren que era necessari un certificat mèdic. Tornà a agafar a la seva mare, regrestant al seu domicili, fins a l'endemà que, junt amb el certificat del metge senyor Joan Durich, que comprovava una congestió pulmonar y una arterio-escleròsis en la malaltia, se presentaren per segona vegada a l'hospital. Però tampoc fou atesa, y ell, sense diners pera agafar un cotxe, no sabent on ficar a la seva mare, velleja y malalta, després de pregar, d'insistir, determinà deixar-la en l'hospital, confiant en que no hi hauria ningú capàs de llençar-la fora.

Al cap d'unes hores, a la tarda, tornà a l'hospital, pensant trobar a la seva mare acomodada en un llit. Preguntà y li digueren que l'havien portada a l'Assil del Parc.

Si un pobre està malalt y presenta certifica, ¿per què no es adreça a l'hospital? ¿A què vé regatejar uns dies de repòs a una vella de 78 anys? Y si no ho estava, ¿per què llençar-la fora? Y si no ho estava, ¿per què llençar-la fora? Y si no ho estava, ¿

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANJER

PER TELEFON Y TELEGRAF)

Els conflictes socials

Els paletes
Madrid, 9 maig.—La vaga de paletes tendeix a agravar-se. Anteriorment l'Institut de Reformes Socials per tractar d'aquest conflicte, sense que pogués arribar-se a un acord, en vista de l'intransigència dels dos bàndols, que reben tota base d'avençament.

Els aparelladors

Els aparelladors celebraran demà un miting monstre en el frontó Jai-Alai. Estan indignadíssims pel llenguatge que emplen els obrers en el miting del dimarts. Duen que no acudirán a cap conferència amb els vaguistes.

Vaga general

La «Casa del Pueblo», en compliment dels acords darrerament adoptats, ha publicat un manifest per la vaga general del ram de construccions, per intransigència dels patrons en la vaga dels paletes.

Anuncia que aquesta vaga deurà ésser secundada per tots els demés oficis, quan ho determinin les circumstàncies.

Vaga minera

Madrid, 9 maig.—Segons notícies oficials de Governació, la vaga de Jetanes (Santander) continua igual.

EL BANC HIPOTECARI

Madrid, 9 maig.—S'ha celebrat la junta d'accionistes del Banc Hipotecari.

S'ha aprovat la Memoria.

S'ha acordat distribuir un dividendo de 6 per 100.

Han sigut elegits els consellers als qui tocava sortir.

UN B. L. M. INTERPELACIONS

Madrid, 9 maig.—Al Congrés, amb tot y el B. L. M. del senyor Canalejas als diputats de la majoria, per a que fessin acte de presència, se nota gran desanimació.

En una de les sessions s'ha reunit la Comissió del projecte de cases barates, per donar dictamen.

El senyor Zulueta (don Lluís) ha anunciat una interpel·lació sobre ensenyansa y el senyor Salvatella una sobre assumptes de Barcelona.

La llei de Sanitat

Madrid, 9 maig.—El projecte reformant la llei de Sanitat consta de 18 bases.

La primera exposa lo que correspon a la administració pública en la part que afecta a la sanitat civil y senyala l'obligació a Diputacions y Ajuntaments de consignar en els seus pressuposts la quantitat precisa per a aquest servei.

La segona estableix la divisió de l'administració sanitària, en central, provincial y municipal, y els organismes que han de regir, així com els de la sanitat interior y exterior.

La tercera indica tot lo referent a inspeccions sanitàries que seran dues, interior y exterior, així com les inspeccions provincials y municipals.

En els pobles majors de 30.000 habitants hi haurà una inspecció municipal per cada 10.000 més o menys, y els menors s'agruparan per tenir un inspector comú que nomenarà el ministre de Governació.

La quarta estableix la delegació de funcions.

La quinta, els organismes consultats, des del Reial Consell de Sanitat en el ministeri de Governació, amb comissió permanent, fins a les Juntes provincials y municipals.

La sisena crea a Madrid un Institut nacional d'higiene y provincials y municipals.

La setena estableix que tots els Ajuntaments tindran un metge titular per cada 300 famílies, y en tot Ajuntament de més de 2.000 habitants, hi haurà al menys una farmàcia, y en els pobles petits el titular tindrà un botiquí.

També hi haurà un veterinari en cada Municipi de 2.000 habitants.

La vuitena tracta de les malalties transmissibles, declarant obligatori la desinfecció en les malalties contagioses.

La novena estableix la vacunació obligatòria.

La desena dicta regles per l'higiene municipal.

La 11 tracta del sanejament de les urbs y dels camps, donant instruccions per la construcció d'edificis, utilització de materials d'aigua, sanejament de terrenys y quan se refereix a aliments, aigua per bou, habitacions, tasques agrícoles y demés elements higiènics que integren el medi rural.

La 12 tracta de la sanitat veterinària.

La 13 del servei farmacèutic.

La 14 de la sanitat balnearia.

La 15 de la sanitat exterior.

La 16 de les tarifes y indemnitzacions.

La 17 de les infraccions sanitàries y penalitat y

La 18 de la creació del cos de Sanitat Civil.

DE L'ARGENTINA

Buenos Aires, 9 maig.—Així correu un greu incident entre'l ministre de la Guerra, general Vélez, y el general Godoy. Aquel donà algunes bofetades a aquest.

El president de la República, poc després, ha acceptat la dimissió del ministre, el qual ha estat provocat a un desafiament pel general Godoy.

A l'administració de Duane s'observa des de fa temps, sacsejacions importants de mercaderies, que alcancen a milions de pesos.

Tementem, a més, que els sovints fets ocorreguts siguin provocats per dissensions els robs.

El Govern nomenà una comissió per que fiscalitzés tot lo que tingui relació amb això, lo qual ha donat per resultat un decret presidencial separant del càrrec a tots els empleats de la Duana de Buenos Aires.

Fra tres dies que plou abundantment en tot el territori de la República.

M. FALLIERES A BRUXEL·LES

París, 9 maig.—M. Fallières, neopanyat de M. Cruppi, ha marxat, a dos quarts de tize d'aquest matí, cap a Brussel·les.

Hi ha arribat a les 2.30, essent rebut pel rei y acollit per la multitud.

El temps es esplendorós.

EL SERVEI MILITAR OBLIGATORI

Madrid, 9 maig.—Avui no podrà comensar en el Congrés la discussió del projecte de llei de servei militar obligatori, perquè els diputats no han estat temps material d'estudiar el dictamen.

Lo del Marroc

El Maghzen amb dificultats

Tànger, 9 maig.—Charles d'Amat a Fez posteriorment al dia 30, diuen que la situació segueix crítica.

El Maghzen té cada dia majors dificultats per reunir els fons que necessita.

Se considera que la capital pot encara resistir uns quinze dies.

El consell de França y el tinent coronel Mangin, s'esforçen en mantenir l'autoritat del Maghzen, la situació del qual es cada vegada més apurada.

Segons notícies rebudes ahir, sembla que els consells de França, Anglaterra y Austria, pinten amb colors pessimistes la situació de les colònies estrangeres en aquella capital.

Comuniquen de Fez, amb data 2, que la situació s'agrava en termes alarmants.

Se tem que aviat desertaran les tropes xerzianes, a les quals el Maghzen no pot pagar.

Entre les tropes marades pel comandant Bremond s'han notat símptomes d'indisciplina, negant-se a marxar.

Mulei Zin derrotat

Tànger, 9 maig.—Ha arribat un correu de Mequinez per via Larache, amb cartes dades del dia 5.

Diuen que una malhalla nombrosíssima de partidaris del Mulei Zin, formada per elements de les càbiles de Benimilil, Ulat-Yusi y Zemar, tingueren una topada amb les tropes imperials a l'Hafid.

Els rebels sofriren una tremenda derrota, tenint de perdre ben depressa a buscar refugi darrera les muralles de Mequinez, després de deixar sobre'l camp 500 morts y molts ferits.

Les forces rebels anaven manades pel germà del pretendent Mulei Ibrahim.

Els imperials anaven dirigits per un comandant francès.

Aquest amb una habilitatíssima maniobra, va atroure als rebels a una posició en la que previament s'havia col·locat una mina.

A l'arribar els insurgents a la posició, la mina feu explosió causant innombrables baixes.

Els lleals aprofitaren la gran confusió que se produí entre els rebels per carregar sobre ells y derrotar-los.

Acaba la carta dient que els partidaris del Mulei Zin es troben tan reduïts de munició que tenien de recollir els cartutxos dispersats y recarregarlos de nou.

Aquest fou una altra de les causes principals de la derrota.

Declaracions de Canalejas

Madrid, 9 maig.—Parlant de la qüestió del Marroc ha dit el senyor Canalejas que de acció de policia suposa que haurà molestia en aquells revoltosos dels voltants de Ceuta.

No m'estranyaria que aquesta acció de policia ens ocasionés algun disgust, però el general Alfau m'ha comunicat que no hi ha cap all.

Són de lamentar alguns comentaris que fa la premsa sobre l'assumpte, quan he dit que no m'he tractat de cap conquesta.

Es clar que per conveniència, els periòdics estrangers aprofiten lo ocorregut per inflar el gos.

Respecte a la premsa espanyola, jo crec que tracta de cas de temperament meridional hipòbolic.

Comentant el senyor Canalejas, les afirmacions fetes per en Pau Iglesias ahir tan en el Congrés, manifestava que així com els socialistes defensen la dignitat de la classe obrera, no podran deixar de reconèixer aquesta dignitat en personalitat més alta, com és la nació; y així com les col·lectivitats obreres atorguen a la vaga per fals motiu, atorguen també el dels seus interessos també la nació, en casos anàlegs, té de sortir a la defensa de la seva dignitat.

Aquesta qüestió, afegia el president, està clarament plantejada per l'acta d'Algecira, tenim necessitat de formar la policia en el camp prop de Ceuta, y el soldat deu designar el nom del seu delegat en dit camp; però com les circumstàncies no permetien al soldat fer el designat, ens hem vist obligats a convenir a realitzar l'operació que acabem de portar a cap.

No passa res més; no se com ha començat l'operació; no se com acabarà.

Per la nostra part no hem de provocar conflictes, amb tot y lo que diuen alguns periòdics; però s'ha de tenir en compte que seguim uns negocis.

Els espanyols averse

París, 9 maig.—Diuen de Tànger que segons notícies allí rebudes de Tetuán, 250 tirotors rifenys, manats per oficials espanyols ocupen Cudia Fadric, en territori marroquí; altres dos punts dels quals un està en les muntanyes de Tetuán, sent ocupats també per forces iguals a les esmentades.

L'ocupació d'aquests punts es temporal, fins tant que s'formi la policia mixta consignada en els tractats.

Lo de Ceuta

Ceuta, 9 maig.—En l'orde de la plassa de avui se diu:

«El ministre de la Guerra a qui vaig comunicar l'ocupació de posicions efectuada, me diu per telegraf: «l'operació ha estat molt ben concebuda y perfectament executada. A les tropes indígenes que ocupaven les posicions, per a executar aquesta important missió de policia, a la guarnició que ha protegit el moviment y a V. E. els envio felicitacions en nom del Govern y en el meu».

Al ferho saber en l'orde d'avui, per satisfacció de tots, dono les gracies al general segon quede y a la guarnició que amb tant entusiasme y tan enlairat esperit ha sabut portar a feliç terme una operació de tant interès per Espanya.—Alfau».

El tinent coronel Nopientes, que és de les companyies mores, va ascendir ahir a coronel.

El general Alfau té gran interès en que a pesar de l'assens no se'l traslladi, perquè la seva substitució en aquests moments podria ésser perjudicial. Podria continuar aquí en comissió.

Aquest matí, a primera hora, s'ha vist creuar un harco que feia maniobres sospitoses.

Suposant que se tractava de protegir un desembarcament, el general Alfau ha disposat que sortís el canoner «General Concha».

Així que aquest s'ha posat en moviment el barco sospitós ha fugit a tota màquina.

Al cap d'una estona de persecució, el «General Concha» ha tirat una canonada y a favor el vapor s'ha deturat. Era un vapor alemany. El capità ha declarat que navegava amb rumbo a l'Oest.

Parlant de la qüestió del contrabandol el general Alfau ha dit que servei de canoners no té eficàcia perquè aquests barcos no poden acostar-se a la costa y els contrabandistes burlen la vigilancia, amagant-se a les ensenades de la platja.

Convidant establir un servei de llanxes de vapor amb coberta, que podrien arribar a la costa mateixa.

La substitució de l'impost de consums

Part dispositiva del projecte

Madrid, 9 maig.—La part dispositiva del projecte de substitució de consums, diu així.

Article primer. En els Municipis de capitals de provincia y a les poblacions assimilades en que estigués arrendada l'exacció de l'impost de consums, sal y alcohols, el dia 8 de maig de 1911 serà suprimit l'esmentat impost desde'l dia immediat següent al en que terminin els respectius contractes d'arrendament. An aquest efecte no s'entendran terminats dits contractes quan siguin rescindits amb posterioritat al citat dia 8 de maig de 1911. En tal cas l'impost no serà suprimit fins la data en que hagués expirat l'arrendament, de no haver-se verificat la rescisió; però els Ajuntaments respectius podran utilitzar els recursos que autoriza l'article sisé per cobrir l'impost del cupu del Tresor y atendre a les obligacions dels seus pressuposts, sempre que renunciin a l'exacció de l'impost de consums y dels seus recàrregos pels medis que estableixen les disposicions vigents.

A les capitals de provincia y poblacions no assimilades, no compresa en el paràgraf anterior que en primer de juliol de 1911 no fessin efectiu l'impost de consums mitjançant fiscalització administrativa, serà suprimit l'impost desde l'indica data.

A les demés capitals de provincia y poblacions assimilades quedarà suprimit l'impost de consums, sal y alcohols, desde primer de gener de 1913. Els Ajuntaments de aquestes municipis no podran arrendar l'exacció de l'impost després de promulgada la present llei.

Article segon. La supressió de l'impost de consums, sal y alcohols, a les poblacions no assimilades de provincia ni assimilades se portarà a efecte en la forma següent:

a) El primer de gener de 1914 se suprimirà l'impost especial sobre'l consum de la sal.

b) El primer de gener de 1915 se suprimirà l'impost sobre'l consum personal de alcohols, aguardients y licors y els recàrregos municipals sobre l'esmentat impost.

Y c) A partir del primer de gener de 1916 y en el pla de cinc anys, se suprimirà l'impost de consums y els seus recàrregos municipals, rebatint proporcionalment els cupus respectius.

Article tercer. Un cop suprimit totalment l'impost de consums a les poblacions a que's refereix l'article anterior, se faran extensius als seus respectius Ajuntaments desde l'immediat any, les cessions de l'impost sobre carruatges de luxe y del que grava als casinos y circos de recreu en les condicions previnudes en els números 2 y 3 de l'article tercer de la llei de 3 d'agost de 1907 y la facultat de recarregar les quotes de la contribució industrial y del comerç fins el 32 per cent del seu impost.

Article quart. Desde'l dia primer de gener de 1914 deixaran d'exigir-se als Ajuntaments el 20 per 100 dels arbitris de pesos y mides y el 10 per 100 dels arbitris forestals dels monts a càrrec del ministeri d'Henda.

Article quint. Desde'l primer de gener de 1915 cessarà l'obligació dels Ajuntaments de reintegrar a l'Estat l'import dels havers del personal carcelari que presta els seus serveis en les presons preventives y correccionals, quedant desde la referida data dits atencions a càrrec de l'Estat.

Article sisé. Els Ajuntaments dels municipis en que fós suprimit l'impost de consums, sal y alcohols podran establir amb caràcter ordinari per atendre a les necessitats dels seus pressuposts els gravaments següents:

a) Arbitri sobre les solars sense edificar.

b) Recàrreg de l'impost de timbre de l'Estat sobre les bitllets dels espectacles públics.

c) Recàrreg de l'impost de l'Estat sobre el consum de gas y electricitat.

d) Arbitri sobre inquilinats.

e) Arbitri sobre les begudes espirituoses y espumoses.

f) Arbitri sobre les carns fresques y fregides.

g) Repartiment general.

Article seté. Els Ajuntaments dels municipis compresos en l'article anterior reburan de l'Estat el 20 per 100 dels seus ingressos per quotes del Tresor de la contribució territorial sobre la riquesa urbana y de la industrial y de comerç. Les cessions a que's refereix el paràgraf anterior tindran el caràcter de recàrregos municipals ordinaris.

Article vuité. L'arbitri municipal sobre les solars sense edificar no podrà excedir en cap cas del 5 per 100 del valor en venda de l'immoble.

L'establiment d'aquest arbitri porta aparellada la supressió dels recàrregos municipals sobre la quota del Tresor, la qual serà fixada amb arreglo a l'estensió superficial del terreny que ocupi el solar y com si fos terra de treball de la millor classe del terme municipal.

Article nové. El recàrreg municipal sobre l'impost de timbre dels bitllets d'espectacles públics no podrà excedir de l'import de la quota del Tresor ni del doble de dita quota en les curses de braus y novellons.

Per regla general el recàrreg se farà efectiu juntament amb la quota del Tresor.

Els Ajuntaments abonaran a l'Estat el 2 per 100 de la recaudació en concepte de gastos de cobrança quan l'Estat administratiu declarant l'impost.

En cas d'arrendament el premi de cobrança serà idèntic al que aboní l'Estat a la entitat arrendatària. No obstant lo disposat en el paràgraf anterior, els Ajuntaments podran acordar l'administració autonoma dels seus recàrregos, però en aquest cas no estaran facultats per arrendar la exacció dels mateixos per major preu de l'anteriorment senyalat.

Article deu. El recàrreg municipal de l'impost sobre'l consum de gas y electricitat no podrà gravar en cap cas el consum industrial.

El gravamen correspondrà sempre al Municipi de Consum y recaurà sobre'l consumidor. Les empreses de suministro estaran

obligades a recaudar el recàrreg municipal juntament amb l'impost de l'Estat y a ingressar en el Tresor les quantitats corresponents.

L'Estat abonarà a les empreses recaudadores y retindrà als Ajuntaments per l'exacció del recàrreg municipal el mateix tant per cent de premi de cobrança que aboní per les seves quotes.

El recàrreg municipal corresponet als conceptes per quantitat alsada no sofrirà cap descompte en concepte de premi de cobrança.

El tipu de recàrreg no excedirà del 50 per cent y serà idèntic per al gas y la electricitat en un mateix Municipi.

Article 11. Podran ser objecte de l'arbitri d'inquilinat els edificis destinats a habitacions, inclos les fondes y cases de disposes y els jardins anexas del disfrutament particular dels inquilinats.

L'arbitri tindrà per base el lloguer de les finques arrendades y la renda íntegra les que estiguessin ocupades pels seus propietaris o qualsevol altres persones que no paguin lloguer.

Als que per raó del seu càrrec, empleu o ministeri de caràcter públic disfrutessin habitacions en edifici destinat a oficina pública no podrà estimar-se com inquilinat més de la dècima part dels seus sobressos, gastos de representació, gratificacions y emoluments de totes classes que disfrutessin per raó del càrrec, ofici o ministeri.

El gravamen recaurà sobre'l cap de família que ocupi l'habitatció, encara que existís un contracte d'inquilinat a nom de tercera persona, però en aquest cas el que aparegui com arrendatari serà subsidiàriament responsable de l'arbitri.

A tota tarifa d'inquilinat els tipus de gravamen seran progressius, poguent arribar la progressió a la categoria superior de la escala fins el 15 per 100 y la depressió en la part inferior fins la excepció en determinats tipus de lloguer. Per la classificació de la tarifa s'acumularan tots els lloguers imputables a un mateix contribuent en el terme municipal, tenint en compte lo disposat en el paràgraf primer d'aquest article.

Les quotes de les fondes y cases de disposes se regularan especialment pel preu dels hospedatges y el número de allotjaments de cada una.

L'import total de l'arbitri no podrà excedir en cap cas de la dotava part dels lloguers o rendes íntegres de les habitacions de la població.

Els propietaris estaran obligats a declarar als Ajuntaments els noms dels inquilinats que ocupin els immobles y l'import dels contractes d'inquilinats y a permetre la estimació del valor en renda de les finques pels funcionaris que aquells designin.

Els Ajuntaments podran rebuïr les quantitats que apareixin en els contractes quan dites quantitats diferixen dels lloguers que ordinàriament se paguen en la localitat per habitacions análogues.

Per a l'establiment de l'arbitri de l'inquilinat en les poblacions menors de 15.000 habitants que no siguin capitals de provincia, serà condició indispensable l'aprovació previa de registre fiscal d'edificis y solars del terme municipal.

Art. 12. Els arbitris sobre begudes espirituoses y espumoses recaurà sobre la venda per al consum directe y podran revestir la forma de patents sense que'n cap cas excedeixi el gravamen del 10 per 100 del valor en plassa de l'especie.

Article 13. Els arbitris sobre les carns fresques sacrificades en la població podran fense efectius en l'escorador y son import no podrà excedir del 10 per 100 del valor en plassa de dita especie no compresos els gravaments de consums.

Les carns forasteres adeutaran en la forma que els ajuntaments determinin, però mai a major tipu que les sacrificades en el municipi.

Article 14. El repartiment general s'ajustarà a les disposicions de l'article 138 de la llei municipal, amb les modificacions següents:

Se compendran en el repartiment les companyies mercantils que explotin industries o comerç en el terme municipal pels beneficis que obtinguin en el mateix.

Per a evitar la duplicitat del gravamen no se compendran en el repartiment les utilitats procedents de dividendos y demés remuneracions del capital de les referides companyies.

Tot varó major de 18 anys, no comprés en el repartiment per altre concepte, contribuirà amb la quota corresponent a un brasero o fomenal en el repartiment.

El tipu de gravamen en les capitals de provincia y poblacions de 10.000 o més habitants no podrà excedir en cap cas de 1 y mitg per 100.

Article 15. Els Ajuntaments a que's refereix l'article sisé de la present llei no podran gravar en cap cas ni en cap forma les especies compreses en les tarifes de l'impost de consums aprovades per la llei de 7 de juliol de 1888, fora de les taxativament senyalades en els articles precedents ni les patates y altres hortalisses y verdures, fruites fresques, materials de construcció y materials primers dels articles exemps.

Article 16. Fins a la supressió total del impost de consums, sal y alcohols en tois els municipis regiran les prescripcions següents:

Primera. No podran revistarse els cupus de consums, sal y alcohols en tois els municipis sense rebuïr-los quan així correspongui amb arreglo als preceptes vigents.

Segona. Tampoc podrà concertarse pels Ajuntaments cap arrendament per a l'exacció de l'impost ni dels arbitris de consums sobre les especies no compreses en les tarifes especials.

Tercera. La rebaixa en els cupus disposada en l'article segon porta aparellada la reducció proporcional de la tarifa de percepció; mentres subsisteixi total o parcialment el cupu de consums en un municipi seguirà en vigor la facultat de l'Ajuntament per recarregarlo, però els límits màxims del recàrreg s'entendran referits al cupu y

tarifa, reduits cada cop que's rebuïxi el cupu. La rebaixa del cupu en els municipis en que estigués arrendat l'impost porta aparellada la reducció proporcional en els preus dels arrendaments municipals pels drets del Tresor y en son cas pels recàrregos municipals.

Art. 17. Desde primer de gener de 1912 els Ajuntaments de les poblacions no capitals de provincia ni assimilades que prescindeixin de recaudar l'impost de consums pels medis establerts en les disposicions vigents podran, per a cobrir les atencions dels seus pressuposts, utilitzar els gravaments autoritzats en l'article sisé, amb subjecció als preceptes dels articles 8 al 14, y els recàrregos de les quotes de la contribució industrial y de comerç concedits en l'article 7.

CONGRES

Sessió del dia 9

A dos quarts de quatre declara oberta la sessió el comite de Romanones, ocupant el banc blau el senyor Ruiz Valarino.

Després de sentides frases necrològiques del president, s'acorda que consti en acta el sentiment de la Cambra per la mort dels diputats senyors Sastrón y Jové.

S'acorda que demà's celebri sessió, amb tot y esser dia exceptuat per fer els anys el príncep d'Àsturies.

Pregis y preguntes.

El senyor POGGIO demana que vingui a la Cambra les contestacions al qüestionari del Govern sobre'l plet de Canaries y tots els antecedents que s'hagin tingut en compte per la redacció del projecte llegit ahir sobre la divisió de l'arxipèlag.

El ministre de la GOVERNACIO promet portarlos.

El senyor MOROTE (don Lluís) s'adhereix a la petició del senyor Poggio y sollicita que l'envio sigui lo més aviat possible.

El senyor LOMBARDO formula un preg relacionat amb el ferrocarril de Ferrol a Betanzos, lamentant que no s'hagi acabat la construcció per falta d'estacions.</

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL (CATALÀ). — Avui, dimecres, èxit immens, obra del dia 31.ª representació de l'hermós drama romàntic, del gran Guimerà,

La reina jova

Protagonista, senyora Xirgu; direcció, senyor Giménez; decorat, senyors Vilomara, Moragas y Alarín. A les nou, — Demà, dijous, 32.ª representació de l'hermós drama romàntic, del gran Guimerà, **LA REINA JOVA**, de J. F. I. (dos actes). — Nit, **TEATRE CATALANISTA: LA REINA JOVA** (3.ª representació). — Divendres, estrena, **EL TREN DE LES ONZES** (un acte, Josep M. Clossa). — Dissabte, benefici Darquís: **LA REINA JOVA** y **LA TORRE DELS SUS-TOS**. — Dimecres, 17, benefici del simpatitzant, coronació de **LA REINA JOVA**. Tres representacions.

Nit, a les 10 - Tarde, a les 4 - Nit, a les 9
Despall a comptaduria.

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Demà, dijous, última de l'últim cicle d'última representació de **El crepuscul del Leu**. — El divendres, última de **Tristano e Isotta**.

TEATRE ROMANA. — Companyia dramàtica de l'actor Pere Codina. — Avui, dimecres, a les nou, gran funció a càrrec de la joventut tradicionalista: el diàleg **Los chorros del oro**, y el drama en quatre actes, **Los amantes de Teruel**. — Dijous, gran vetllada còmica, a riure: **La escala dels embolics**, **Los hugonotes**, **Los amantes**, per en Codina, y **La Santa**. — Aviat, estrena del diàleg, de donya Carme Karr, **Los fídels**, y de la tragedia en quatre actes, **Los flams del goig**, de Xavier Viura. — Se despalla a comptaduria.

TEATRE TIVOLI

Temporada de primavera. — Gran companyia italiana d'òpera, òpera y òpera, de Amadeu Granieri, dirigida per Adrià Marchetti. — Dijous, 11 maig, nit, a un quart de deu, debut a Espanya amb l'estrena en italià de la preciosa òpera en tres actes, del mestre Leo Fall,

La principessa dei dollari

Butaca amb entrada, 2 pessetes; entrada general, 50 cèntims. — Queda obert l'abonament especial a dies de moda per quatre funcions que tindran lloc els dies 18 y 24 de maig y 1 y 8 de juny.

TEATRE DE NOVELTATS. — Avui, dimecres, a les quatre, a les cinc, **Las Estrellas**; **El bazar de la guardia**, per Ampar Taberner; **Sol a la vida**, per Julia Velasco y Ricard Gell. — Nit, a les nou: **El conde de Luxemburgo**, per Julia Velasco y Ampar Taberner; segon, **El bazar de la guardia**, per Ampar Taberner. — Dissabte, funció en honor de don Josep López Silva, que marxa cap a Amèrica. — Dimecres pròxim, benefici de la característica Maria Hernández.

Teatre de Novel·lats Temporada d'estiu 1911
Companyia dramàtica

MARIA GUERRERO

Fernando Diaz de Mendoza

Continúa obert l'abonament per 15 funcions a DILLUNS, DIMECRES y DIVENDRES de MODA, en l'administració del teatre.

NOTA: Als senyors abonats a la temporada d'estiu 1910, de la companyia de la Comedia de Madrid, se'ls hi reservaran les seves localitats, fins el dia 20 del corrent.

EL DORADO (TEATRE DE CATALUNYA). — Compañía còmica LARRA-LA RIVA. — Avui, dimecres, tarde, a dos quarts de tres, funció vermú, a preus econòmics, amb la graciosa comedia en dos actes, **La ducha**. — Nit, **La cantina**. — Dissabte, vermú: **Los hugonotes**. — Nit, **El bigote rubio** y **Luna de miel**.

TEATRE NOU

Avui, dimecres, tarde, a les quatre, senzilla, 10 cèntims; la divina òpera **«Lysistrata»**. A les cinc, doble, 20 cèntims: primer, **«La reina de las tintas»**, triomf a la Montoro y Viñas; segon, l'últim èxit, **«La noche del amor ó Al fin solos»**, rialles amb la Montoro, Santpere y Viñas. — Nit, a un quart de deu, funció sencera, 30 cèntims. A petició del mateix públic pel seu colossau succés, repetició del benefici de

Angelina Vilar

Primer, **La noche del amor ó Al fin solos** segon, la preciosa òpera en tres actes, del mestre anglès Sidney Jones, **La Geisha** tercer, l'intermèdi del segon al tercer acte de

AMOR BOHEMIO

La Geisha, la senyora Vilar cantarà la «Polonesa» d'El barbero de Sevilla y la «Romansa de las Sombras» de «Dinorah». — Divendres, 12, estrena a Espanya de «El galinero», sainet líric en dos actes, de López Silva y Feliçer, música de l'Amadeu Vives, amb assistència del senyor López Silva, que's despendeix del públic de Barcelona per marxar el 14 cap a l'Argentina. — Dimecres, 17, benefici del simpatitzant JOSEP SANTPERE. — El dia 19, estrena de

TEATRE SORIANO

Aquesta nit, a les deu, secció especial, pròxim, part 6 boniques atraccions:

La manola gaditana

una de les artistes més notables de Europa. — Gran èxit de

Les Sœurs Walmeri

noves a Espanya y procedents de l'Hipòdrom de Londres.

Preus per aquesta secció inclos timbre Butaques de preferència, 1.00 pta Butaques desde fila 7... 0.75 Entrada general... 0.25

Totes les tardes, de dos quarts de quatre a les vuit, seccions contínues, 8 atraccions y 2.000 ms. de pel·lícules

TEATRE COMIC

Avui, dimecres, nit, a un quart de deu, especial; entrada 35 cèntims: primer (Alma de Dios); segon, **«La corte de Parada»**; tercer, èxit del dia, **«Molinos de viento»**. — Dijous, tarde, gran matinee. — Nit, extraordinària funció. — Aquesta setmana, estrena de **«El chico del cafetín»**. — En preparació, **«La tierra del sol»**.

FRONTÓN CATAL

Grans partits tots els dies a les quatre de la tarda. — Dijous y dissabte, tarde y nit.

Concerts

Gran Café-Restaurant de Novel·lats

Concerts tots els dies pels professors Muner, Font, Tormo, Valls y Lambert.

La Terraza

Restaurant a totes hores, luxosos salons per banquetes, servei a la carta, — Tel·lèfon, 1.454 —

Gran Eden Concert

Musical-Hall Parisien — Unic a Barcelona. — Tots els dies, tarde, a dos quarts de quatre; nit, a dos quarts de deu: Gran espectacle de variat.

ALCAZAR ESPAÑOL

Gran café concert. — Restaurant de primer ordre

Avui, dimecres, debut de la primera triple còmica **Maria Manzano** que cantarà un escollit repertori de cuplets espanyols. — Últimes representacions de **HUELGA DE COUPLETISTAS**. Gran troupe franco-espanyola en la que figuren 35 artistes, 35.

Musical-Hall LA BUENA SOMBRA

Exit delirant de la nombrosa troupe franco-anglo-espanyola, en la qual figura

Mlle. DEARLINET

Entrada, lliure — Butaques, gratis

Cine-natògrafs

GRAN CINE BOHEMIA

Avui, dimecres, últim dia de la gran pel·lícula, de Vitaphone,

LA BASTILLA

a més s'estrenaran 5 cintes:

La cuna de Luisito

Mar y cel

El cordón sanitario

Patricia de los Llanos

Un matrimonio en medio de sahelianos

Programes escollits tots els dies.

SALA MERCE

Noves varietats a les grutes. Gran programa: **«Entre dos deberes»**, **«En busca de la perruca»**, **«Angoixes d'una mare»**, **«Viaje a Cádiz»**, y altres.

Gran Salón Doré

Avui, dimecres, hermos programa de pel·lícules.

THE TERBER

acrobates de força.

JOE GRILL

musical excentric.

ROMAIN NOISSET

amb la seva TAULA INFERNAL, ciclista de primer ordre, únic en son genre. — Ovaracions continúes al genial artista

RAFAEL ARCOS

únic en son genre, vicentes aquest hermos local ple diàriament, pera aplaudir-lo y aclamar-lo.

Aviat, debutarà el veritable

REI DE LES OMBRES

CINEMATOGRAF BELIOGRAFF. — Rambla Mitg, 35 y 38. — Èxits de la monumental y emocionant pel·lícula

La Bastilla

Essent l'únic cine en el que's projecta sense interrupció, s'exhibeix en totes les sessions.

DIORAMA

Avui, dimecres, programa colossal. Estrena:

MAR y CEL

Ramo de flores, «La dudu», «El aire del destino», «Toribio, dama de compañía», y altres.

Cine WALKYRIA

Ronda Sant Antoni, cantonada Riera Alta — Local còmod, capis per més de mil persones, fet exprés pera cine; únic que projecta amb claret y sense oscil·lacions.

Grans estrenes tots els dies. — Preus econòmics.

IDEAL-CINE

605, Orlas Catalanas, 607

(ENTRE P. DE GRACIA Y R. CATALUNYA)

A cada sessió's perfuma y desinfecta la sala. — Diàriament més de 2.500 metres y dues o tres estrenes de les més famoses marques. — Avui, «L'ermilla de punxes de acer» y «Robinet, sa muller y son cosí». Segueix l'èxit extraordinari de **LA PRE-SA DE LA BAST LLA** (945 metres). — Demà, INAUGURACIÓ DELS DIJOS INFANTILS. Se regalarà un número a cada criatura, pera l'ortografia d'una joia, que se farà el dijous vinent, a les sis tarde, entregant-se desseguida.

DIVERSIONS PARTICULARS

TERTULIA CATALANISTA. — Teatre Principal. Demà, dijous, a preg de molts senyors abonats, repetició de l'èxit teatral de la temporada

La reina jova

Vales: Gili, Hospital, 16; Ingenio, Rauric, 6; Mollot, Baixada de la Presó, 8; Pomar, Rambla de Catalunya, 110.

MUNDIAL PALACE.

Concerts Santos tots els dies, Coberts desde pessetes 3.50. Els diu vendres, boulaibaisa. Dissabte, menú correa y vegetari.

Botlletí comercial

9 de maig de 1911

Moviment de Borsa

BORSA DE BARCELONA

Cotissació oficial

Londres, 90 dies vista..... 29.85

— xoc..... 27.39

París, xoc..... 7.90

Madrid y pluses banca, a 8 d.v..... 0.30

Efectes públics espanyols

Oper. Diner Paper

84.15 84.125 84.15

Deute Inter. fi de mes (juliol).....

— fi pròxim.....

— comp, serie A.....

— B.....

— C.....

— D.....

— E.....

— F.....

— G.....

— H.....

— I.....

— J.....

— K.....

— L.....

— M.....

— N.....

— O.....

— P.....

— Q.....

— R.....

— S.....

— T.....

— U.....

— V.....

— W.....

— X.....

— Y.....

— Z.....

— AA.....

— AB.....

— AC.....

— AD.....

— AE.....

— AF.....

— AG.....

— AH.....

— AI.....

— AJ.....

— AK.....

— AL.....

— AM.....

— AN.....

— AO.....

— AP.....

— AQ.....

— AR.....

— AS.....

— AT.....

— AU.....

— AV.....

— AW.....

— AX.....

— AY.....

— AZ.....

— BA.....

— BB.....

— BC.....

— BD.....

— BE.....

— BF.....

— BG.....

— BH.....

— BI.....

— BJ.....

— BK.....

— BL.....

— BM.....

— BN.....

— BO.....

Colonials, ídem

Banc Espanyol de l'Ílla de Cuba..... 118.00

Cambis de moneda

Alfons..... 7.75 p. 100

Isabel..... 10.75 —

Unes..... 7.75 —

Or de quatre duros..... 5.75 —

Or de un y dos duros..... 10.75 —

Dollars..... 27.15 ptes.

Lliures esterlinas..... 7.90 p. 100

Francs..... 132.50 —

Societats y Ferrocarrils

COMPANIA DELS FERROCARRILS DE M. S. A. — Kilometres en explotació: Xarxa antiga, 2.945; Xarxa catalana, 719. Total la Xarxa, 3.664.

Ingressos dels dies 11 al 20 d'abril

1911 1910 Diferencia

Xarxa ant. 1.928,264.98 2.234,815.67 306,550.71

Xarxa cat. 799,955.26 783,188.43 16,766.83

Totals 2.728,220.22 3.017,974.10 289,753.88

Ingressos desde 1 de janer al 30 d'abril

1911 1910 Diferencia

Xarxa ant. 2.728,220.22 2.933,270.44 205,050.22

Xarxa cat. 8.844,118.89 8.682,500.51 161,618.38

Totals 32,572,579.91 32,635,770.95 63,191.04

Barcelona, 8 de maig de 1911. — El secretari del Comitè, J. Blanch.

COMPANIA DE FERROCARRILS DEL NORD D'ESpanya (tota la xarxa)

Ingressos dels dies 21 al 30 d'abril

Any 1911..... Pessetes 3.510.943.48

Any 1910..... 3.685.251.00

Diferencia..... 174.307.52

Ingressos desde 1 de janer al 30 d'abril

Any 1911..... Pessetes 40.637.889.29

Any 1910..... 40.259.585.72

Diferencia..... 378.303.57

Barcelona, 8 de maig de 1911. — El secretari del Comitè, Alfred Paster.

TRAMVIA O FERROCARRIL ECONOMIC DE MANRESA A BERGA

Productes dels dies d'abril:

1911 (kilometres explotats, 72). Pessetes 111,335.01

1910 (kilometres explotats, 72). Pessetes 128,488.61

Diferencia en menys 1911: Pessetes 17,153.60.

Productes desde primer de janer al 30 d'abril

1911 (kilometres explotats, 72). Pessetes 438,761.66

1910 (kilometres explotats, 72). Pessetes 440,378.58

Diferencia en menys 1911: Pessetes 1,616.92.

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del CENTRE ALGODONERO DE BARCELONA.

LIVERPOOL, 9 de maig

Avui

Anterior

Tanca Obra a. Tanca

Disponible..... 8.30 8.30 8.30

Maig..... 8.00 Nom. 8.07

Maig-Juny..... 7.95 8.02 Nom. 8.02

Juny-Juliol..... 7.88 7.93 7.93

Juliol-Agost..... 7.80 7.82 7.85 7.88 7.85

Agost-Setembre..... 7.50 7.52 7.53 7.52

Setembre-Octubre..... 7.08 7.08 7.08 7.08

Octubre-Novembre..... 6.87 6.89 6.88 6.88